

ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος : Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Διευθυνσις : Σολωμού 54	ΕΤΟΣ 2ον ΦΥΛΛΟΝ 20όν 25 'Ιουνίου 1938 'Αριθ. Τηλεφ. 54-208	Τιμή Φύλλου δραχ. 2.— 'Εξαετηρικοῦ " 5.— 'Ετησία συνδρομή " 30.—
--	--	--

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Οἱ παλαιοὶ καὶ νέοι Ναυτοπρόσκοποι, οἱ Ἀκροῖται καὶ τὰ Δυνόπουλα τῆς 3ης Ὀμάδος Ἀθηναίων Ναυτοπροσκόπων ἐπὶ τῇ εὐτυχῇ συμπληρώσει εικοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ὀμάδος τῶν ἐκφράζουν πρὸς τόν :

ΜΑΡΚΟΝ ΜΙΝΔΛΕΡ
ΤΟΝ ΙΔΡΥΤΗΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΩΝ

τὴν εὐγνωμοσύνην, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν μεγάλην ἀγάπην τῶν ὑποσχόμενοι ὅτι ἠνωμένοι καὶ εἰς τὸ μέλλον μὲ τὰ κοινὰ προσκοπικὰ ἰδανικὰ τῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφωσύνης θὰ τὸν βοηθήσουν εἰς τὴν προσπάθειαν ὅπως ἡ Ὀμάς του μείνῃ :

Γιὰ τὸ καλὸ πάντα πρῶτη.

28 Μαρτίου 1938.

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν 19 'Ιουνίου ὁ εορτασμός τῆς 25ετηρίδος τῆς πρώτης ἰδρυθείσης Ἑλληνικῆς Προσκοπικῆς Ὀμάδος, τῆς 3ης Ναυτοπροσκόπων Ἀθηναίων, ἐν μέσῳ, ἐκλεκτῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, τῶν Ἀρχῶν τοῦ Σώματος Προσκόπων, τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ κ. κ. Ἀθ. Λευκαδίτου, Κ. Μελά, Α. Πασπάτη καὶ Μ. Μίνδλερ ὅστις ὑπῆρξε καὶ ὁ ἰδρυτὴς καὶ ἔκτοτε Ἀρχηγὸς τῆς 3ης Ὀμάδος Ναυτοπροσκόπων.

Ἐν ἀρχῇ ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων τῶν Ναυτοπροσκόπων καὶ ἐξετέθη ἡ πατριωτικὴ καὶ κοινοφελὴς αὐτῶν δράσις καθ' ὅλην τὴν 25ετίαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἐκ τῶν πρώτων Προσκόπων τῆς Ὀμάδος κ. Στέφανος Νικόγλου προσεφώνησε τοὺς σημερινοὺς Προσκόπους καὶ τὸν Ἀρχηγόν των εἰπὼν ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς, διακοπτόμενος ὑπὸ τῶν χειροκροτημάτων τῶν παρισταμένων :

Ἐδέχθημεν τὴν πρόσκλησιν προθύμως ἡμεῖς, οἱ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως καὶ ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ὑπηρετήσαντες τὴν 3ην τῶν Ναυτοπροσκόπων Ὀμάδα Ἀθηναίων μὲ εὐνόητον συγκίνησιν διότι μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι, στενοὶ κοινοὶ καὶ ἀρρηκτοὶ δεσμοὶ μᾶς συνδέουν, δεσμοὶ οὔτι-

νες προσδίδουν εἰς τὴν σεμνὴν ταύτην συγκέντρωσιν ἕνα ὅλως ἐξαιρετικὸν χαρακτηρὰ ἱερᾶς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Τὸ πλούσιον καὶ τιμητικὸν παρελθὸν τῆς Ὁμάδος μας ἀποτελεῖ τὸ φωτεινὸν βᾶθρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνεγείρεται, δίκην λαμπροῦ ἀγάλματος, ἡ πατριωτικὴ καὶ ἀλτροῦστικὴ δρασίς τῆς 3ης Ὁμάδος Ναυτοπροσκόπων. Ἀλλ' εἰς τὸ βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀνάγλυφος διακρίνεται ἡ εὐγενικὴ μορφή τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ὁμάδος καὶ Ἀρχηγοῦ κ. Μάρκου Μίνδλερ, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων ἐμφυχωτῶν τῆς Προσκοπικῆς ἰδέας ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ ὁποῖος ὀλόκληρον τὴν ζωὴν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν κατίσχυσιν τῆς εὐγενοῦς ταύτης ἰδέας.

Ἡ πρόοδος τοῦ Προσκοπισμοῦ κατὰ μέγιστον μέρος ὀφείλεται εἰς τὸν ἀκαταπόνητον αὐτὸν ἐργάτην, τὸν λευκανθέντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἰδέας, τὸν ἰδεώδη Πρόσκοπον, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν κότινον ποῦ τοῦ ἀπονέμει ὁ θαυμασμός καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη ὄλων μας, ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσίς μας.

Τὸ ἀπρόσκοπτον τῆς μελλοντικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ ἐξασφαλίζει τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον ὅπερ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁ Ἀρχηγὸς αὐτῆς κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐπιδεικνύει ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ διὰ τὴν ἀνάπλασιν τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπότοκον τῆς βαθείας κατανοήσεως τῆς ἐπιδράσεως ἣν θὰ ἀσκήσῃ εἰς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους, ἡ δημιουργία ἀλκίμων ἑλληνικῆς νεότητος καὶ πολιτῶν ὑγιῶν τὸν νοῦν καὶ τὸ σῶμα, τὸ ἐνδιαφέρει αὐτό, λέγω, πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐξερχόμενον τῆς νεφελώδους ἀτιμοσφαίρας τῶν λόγων καὶ λαμβάνων σίρκα καὶ ὅσα ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον ἐχέγγυον τῆς προωθήσεως ὄλων ἐκείνων τῶν ὀργανισμῶν οὔτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν νε-

ολαίαν μεταξὺ τῶν ὁποίων προτεύουσιν θέσιν κατέχει ὁ Προσκοπισμὸς συνυφασμένος μὲ τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ.

Πληροῦ ἐξ ἄλλου τὰς καρδίας μας χαρᾶς καὶ ἀναπτερόνει τὰς ἐλπίδας μας ἐπὶ τὸ μέλλον τοῦ Προσκοπισμοῦ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην Ὑψηλὴν Ἀρχηγίαν τῆς ΑΒΥ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου Πρίγκηπος Παύλου, ἐνσαρκούντος τὴν ἱερὰν ἐγγύησιν διὰ τὴν κανονικὴν καὶ σύμμετρον ἐν Ἑλλάδι ἐξέλιξιν τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Καὶ τώρα, Πρόσκοποι, στρέφοντες τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἀτενίζοντες τὸν μακρὸν δρόμον τὸν δόλιχον τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 25 χρόνων διήνυσεν εἰς τὴν πατρίδα μας ὁ Προσκοπισμὸς, δικαιοῦμεθα ὅχι μόνον ὑπερήφανοι νὰ εἴμεθα, διότι ὑπήρξαμεν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας συντελεσταὶ μιᾶς τόσον εὐγενοῦς ἰδέας, ἀλλὰ καὶ μετὰ σεμνῆς ἐγκραυχῆσεως δικαιοματικῶς, νὰ θεωρήσωμεν τὴν σημερινὴν συγκέντρωσιν ὡς τὸν φωτεινὸν συμβολικὸν σταθμὸν τοῦ ὠραίου ἀγωνίσματος τῆς σκυταλοδρομίας τῶν προγόνων μας, καθ' ὃν ἡμεῖς οἱ παλαιοὶ ἀγωνισταί, παραδίδομεν τὴν προγονικὴν σκυτάλην εἰς σᾶς, τοὺς νεωτέρους Προσκόπους, ἵνα καὶ σεῖς πάλιν μὲ τὴν σειρὰν σας τὴν παραδώσῃτε κατὰ τὴν πρόεπουσαν στιγμὴν εἰς τοὺς ἐπιγενεστέρους σας, μεταλαμπαδεύοντες οὕτω ἀπὸ ἡλικίας εἰς ἡλικίαν καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὸ ἄσβεστον φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἀρορήτως συνυφασμένης μετὰ τῆς προσφιλοῦς ἰδέας τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ναυτοπρόσκοποι, ἅς προχωρήσωμεν μὲ τὴν αὐτὴν αἰσιοδοξίαν, μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμόν. Ἄς μὴ λησιμυνῶμεν τὴν ἐνδοξὸν ἱστορικὴν καταγωγὴν μας, τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Ἑ-

ΔΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

—Και τώρα πᾶμε νὰ παίξωμε εἶπε ὁ ὑπαρχηγός στοὺς προσκόπους πού κάτι διώρθωναν στὴ λέσχη. Αὐθόρμητα τότε σκέφθηκα: ἄμ και τώρα τί ἔκαναν; Μήπως δούλευαν ἄραγε; Για νὰ λύσω τὴν ἀπορία μου αὐτὴ προσπάθησα νὰ διατυπώσω τὸν ὄρισμό τῆς δουλιᾶς και τὸν ὄρισμό τοῦ παιγνιδιοῦ· ξανάμ'ερα στὸ μυαλό μου ὅσα εἶχα διαβάσει σχετικῶς, εἶδα πῶς ἀλληλοσυμπληρῶνται και γιὰ νὰ μὴν σᾶς τὰ πολυλογῶ ἔσπασα τὸ κεφάλι μου ὥσπου νὰ καταλήξω σ' ἓνα συμπέρασμα.

Ἐπάρχουν μερικοὶ πού δὲν ξέρουν τί θὰ πῆ παιγνίδι ὅλα τὰ βρῖσκουν ἀγχαρία. Αὐτοὶ εἶναι οἱ κλασικοὶ σκουντούφληδες πού ἂν τύχη και φᾶνε μιὰ μπαλιά παίζοντας στὴ θάλασσα, θυμώνουν, βρῖσκουν πῶς δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ παίξῃ κανεὶς κτλ. κτλ. Αὐτοὶ ὅμως δὲν εἶναι γεροὶ ἄνθρωποι, εἶναι ἄρρωστοι και δὲν μᾶς ἀπαυχολοῦν.

Οἱ ἄλλοι οἱ ἀκριβολόγοι πού λένε: παιγνίδι εἶναι κάτι πού κάνω ἐκουσίως και μ' εὐχαριστεῖ χωρὶς νὰ ἐπιδιώκω ἔτσι ὄρισμένο ἀποτέλεσμα. Π.χ ὅταν παίξω ἀμπάριζα, θέλω και παίξω, μοῦ κάνει κέφι, και παίζοντας δὲν σκοπεύω νὰ πετύχω κάτι.

Ἄλλὰ γιατί ἐμεῖς οἱ Πρόσκοποι νὰ τρέχουμε μακρὰ νὰ βροῦμε τί λένε οἱ ἄλλοι. Τὴν λύσι τὴν ἔχουμε ἑτοιμῆ, χαρούμενη και δροσερῆ. Μᾶς τὴν δίνει ὁ Ἀρχιπρόσκοπος μὲ τὴν φρεσκάδι πού τὸν χαρακτηρίζει.

— Παιγνίδι εἶπατε; Ὅλα τὰ πράγματα στὴ

θνικὴν Κυβέρνησιν, τὴν πίστιν πρὸς τὴν Θεησκειάν, τὴν λατρείαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας.

Σύμβολον ὄλων ἡμῶν και τέσμα τῶν ἐυγενῶν κατευθύνσεών μας ἔστω ἡ εὐδαιμονία και τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Στεφ. Νίκο γλου οὗτος μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Γ. Σπέντσα ἐνεχείρισαν εἰς τὸν κ. Μ. Μίνδ'ερ τὸ εἰς τὴν πρώτην σελίδα ἀναγεγραμμένον ψήφισμα ἐπὶ περιγαμηνῆς.

Ἡ σεμνὴ αὐτὴ και ἐπιβλητικὴ ἐορτὴ ἔληξε διὰ τοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου τὸν ὁποῖον ἔψαλον πάντες οἱ Ναυτοπρόσκοποι.

ζωὴ μας εἶναι παιγνίδι. Οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι εἶναι δυστυχισμένοι γιατί πέρνουν τὴν ζωὴ στὰ πολὺ σοβαρά. Πάρετε τὴ ζωὴ, λέει ὁ Β. Ρ., σὰν ἓνα μεγάλο γῆπεδο παιγνιδιῶν ὅπου ὁ κάθε ἄνθρωπος παίζει στὴν θέσι του, και παίζετε τὸ παιγνίδι σας εὐθυμοι και αἰσιόδοξοι. Μόνον ἔτσι θὰ πετύχετε στὴ ζωὴ, θὰ γίνετε εὐτυχισμένοι και θὰ σκορπίσετε τὴν εὐτυχία γύρω σας.

Ὅτε δουλιὰ λοιπὸν ὑπάρχει, οὔτε ἀκόμη λιγότερο ἀγχαρία· στὸν Προσκοπισμὸ ὅλοι παίζωμε. Πρέπει ὅμως τὸ παιγνίδι μας νὰ παίζεται μ' ὅλους τοὺς κανόνες, μὲ κέφι και μὲ προθυμίᾳ νὰ εἶναι δηλαδὴ εὐγενικό.

* *

Τις περισσότερες ὅμως φορὲς γιὰ νὰ παίξῃ κανεὶς χρειάζεται παιγνίδια και τώρα τελευταῖα ἔχουν γίνεῖ πανάκριβα τὰ ἀθεόφοβα

Ἐδῶ και λίγες μέρες σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς λιμνοῦλες τοῦ βασιλικοῦ κήπου, εἶδα ἓνα πιτσιρικό νὰ σέρνῃ μέσα στὸ νερὸ μ' ἓνα σπάγγο ἓνα τριγωνικὸ σανίδι πού ἔμοιαζε μὲ καρβάκι, γιατί εἶχε βλέπετε στὴ μέση ἓνα τετράγωνο χάρτινο πανί. Ὁ μικρὸς ἦταν ἐνθουσιασμένος και σίγουρα φανταζόταν ὅτι πλέει σὲ μακρινὲς θάλασσες. Πάρα κάτω ἓνας ἄλλος πιὸ τυχερὸς εἶχε ἓνα ἀπὸ τὰ κοτεράκια τῆς Ὀμάδος. Τὸ ἄφινε ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τῆς λίμνης και πῆ γαίνει νὰ τὸ περιμένῃ στὴν ἄλλη. Τὸ κοτεράκι ἔτρεχε σὰν σαῖτα, ἔγερνε μὲ τὶς σπιλιάδες, χοροπηδοῦσε στὰ κυματάκια τῆς λίμνης και στὸ τέλος ἔφθανε στὸν ἐνθουσιασμένο του ἰδιοκτήτη.

Ὅταν πιὸ ὕστερα κατέβηκα στὸ Φάληρο εἶδα μερικοὺς Ναυτοπροσκόπους νὰ παίζουν και αὐτοὶ. Ἄλλὰ ἐπαίζαν σι' ἀλήθεια· ἦσαν μέσα σὲ μιὰ ἀληθινὴ βάρκα, μὲ τὸ πανί της, τὸ κατάρτι της, τὴν σκότα της. Κι' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κυβερνοῦσαν, αὐτοὶ μανουβράριζαν ἀναλόγως τοῦ καιροῦ.

Νὰ τὰ εὐτυχισμένα παιδιὰ, φώναξα! Τί καλά πού εἶμαι και ἐγὼ πρόσκοπος και εὐκολα μπορῶ νὰ γίνω πάλι παιδί!

Πῆγα μαζί τους. Θὰ ξέρετε βέβαια τί ὥραια εἶναι νὰ κάνῃ κανεὶς βόλτες μὲ μελτέμι στὸν ὄρμο τοῦ Φαλήρου (καλλίτερα ἂς μὴν εἶναι και πάρα πολὺ δυνατὸ!). Ὅρισάραμε στὸν καιρό, πηγαίναμε πλαγιοδρομία και στίς σπιλιάδες ἐπᾶνω δὲν λασκάρουμε τὴν σκότα ἐξεπίτηδες γιὰ νὰ βάλουμε νερὰ ἀπὸ τὴν πάντα και νὰ τὰ ὑ-

ποδεχθούμε μ' ἀλαλαγμούς, κάναμε ὑποστρεφές χρησιμοποιοῦντας ὅλη μας τὴν τέχνη γιὰ νὰ μὴν ἔρθῃ ἡ ἰστοφορία κάτω. Τέλος πάντων παίξαμε μ' ὅλη μας τὴν καρδιά τὸ ἀληθινό αὐτὸ παιγνίδι. Μὲ χαρὶ, μὲ κέφι καὶ μ' ἔρεξη δηλαδὴ μ' ὅλους τοὺς κανόνες.

Κι' ὅταν τέλειωσαν οἱ βόλτες μὲ τὸ ἴδιο κέφι καὶ τὰ ἴδια γέλια τραβήξαμε τὴ βάρκα μας ἔξω τὴν πλύνουμε, τὴν καθάρισουμε, τὴν σκεπάσαμε, τὴν βάλουμε στὴν θέσι της. Ξέρω πῶς δλοῖ σας θὰ φωνάξετε τώρα: «ὥστε νὰ ἡ δουλιὰ φιλαράκο μου!»

“Ὅχι λοιπὸν, δὲν εἶναι αὐτὴ δουλιὰ εἶναι ἡ συνήθεια τοῦ παιγνιδιοῦ. Τοῦ παιγνιδιοῦ τοῦ τίμιου, τοῦ εὐλικρινοῦς, τοῦ προσκοπικοῦ. Ἡ βάρκα δὲν ἦταν δική μας ἰδιοκτησία. Ἦταν τῆς Ὀμάδος μας· ἀπεκτῆθη καὶ συντηρήθη μὲ κόπους καὶ θυσίαις. Ἄν τὴν κακομεταχειριστοῦμε δὲν εἴμαστε ἀχάριστοι ἀπέναντι τῶν παλιῶν Προσκόπων; δὲν εἴμαστε ἐγωῖσται ἀπέναντι τῶν σημερινῶν λυκοπούλων; Δὲν εἶναι λοιπὸν δουλιὰ. Εἶναι κι' αὐτὸ μέσα στους κανόνες τοῦ παιγνιδιοῦ πὺν πρέπει νὰ τηροῦμε μὲ τὴν ἴδια προθυμία καὶ τὸ ἴδιο κέφι ὅπως ὅλους τοὺς ἄλλους, ἂν βέβαια ἐξακολουθοῦμε νὰ θυμόμαστε τὴν Ὑπόσχεσι πὺν δώσαμε.

ΔΙΓΕΝΗΣ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΙΓΚΟΥΪΝΩΝ

Μὴ νομίζετε, ὅτι μόνον πρὸς τιμὴν ἐνδόξων ἀνθρώπων ἐγείρουν ἀνδριάντας. Πολὺ συχνὰ τὰ ζῶα μᾶς προσφέρουν τοιαύτας ὑπηρεσίας, ὥστε νὰ ἀνταμείβωνται μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, “Ἐχομεν ἕνα σωρὸν τοιαῦτα παραδείγματα πιστῶν σκύλων, καθὼς καὶ ἄλλων ζώων, ἄλλων πὺν ἐσκοτώθησαν εἰς τὸν πόλεμον, ἄλλων πὺν ἔσωσαν κινδυνεύοντας ἀνθρώπους κτλ. Τὸ ὅτι ὅμως ὑπάρχει ἀνδριάς πρὸς τιμὴν τῶν Πιγκοῦίνων, αὐτὸ ἀσφαλῶς ὀλίγοι θὰ τὸ γνωρίζουν. Τὸ γεγονός ἐχει ὡς ἑξῆς: Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ μεγάλη αἵρεσις τῶν Μορμόνων εὐρίσκετο εἰς διαρκῆ μετανάστευσιν. Καθ' ὀμάδας ἐσκορπίζοντο εἰς τὰς διαφόρους γωνίας τῆς γῆς. Οὕτω λοιπὸν ἕνα τμήμα ἐφθάσε μίαν ἡμέραν εἰς μίαν νῆσον τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὅπου ἴδρυσε μίαν νέαν ἀποικίαν. Ἡ κυρία ἀπασχόλησις τῶν νέων ἀποίκων ἦτο τὸ ψάρευμα καὶ ἡ γεωργία. “Ὅταν ὁμοῦς εἰς ὠρισμένην ἐπο-

χὴν τοῦ ἔτους ἤρχιζε νὰ φυσᾷ ὁ Μονσοῦν, τὸ δαιμονισμένον αὐτὸ μελέμι τοῦ Εἰρηνικοῦ, τότε ἀνέστυρον τὰς λέμβους εἰς τὴν στεριάν, καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ γῆ τοὺς ἔδιδε τὸ ψωμί τους.

Οὕτω λοιπὸν κατ' ἐκείνην τὴν χρονίαν αἱ μεγάλαι τρικυμῖαι ἐπανῆλθον πλέον ἄγραι, πλέον ἀπειλήτικαὶ ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Οἱ Μορμόνοι ἀποῦ ἐκανόνισαν τὰ πλεούμενά των, ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ μεσόγεια τῆς νῆσου διὰ ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν ἡσυχίαν των εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν.

“Ὅλα κυλοῦσαν ἤρεμα καὶ μὲ εὐτυχίαν, καὶ ἡ ἔσ δεῖα τῆς χρονιάς ἐπρομηνύετο ἐξαιρετική. “Ἐξαφνα ὅμως συνέβη κάτι φοβερόν. “Ἐνα πρῶτὸν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ὄριζοντα ἕνα τεράστιον σύννεφον, πὺν συνεχῶς ἐπλ οἶαζε πρὸς τὴν νῆσον. Ἦτο ἕνα βουνὸ ἀπὸ ἀκριδίας, ἡ πληγὴ αὐτὴ πὺν ὅπου παρουσιάσθη τίποτε δὲν ἀφίνει ὄρθιον. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχον ἀσφυξιογόνα διὰ νὰ τὰς καταπολεμήσουν ἀποτελεσματικῶς καὶ οὕτω ἡ καταστροφή ἦτο ἀναπόφευκτος. Οἱ Μορμόνοι, χωρὶς τροφῆν, τσικισμένοι, θὰ ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ φύγουν, ἐνῶ οἱ περισσότεροι θὰ ἐπέθαιναν ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὰς κακουχίας.

Καὶ ἐπάνω ἀκριβῶς εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμὴν ἔγινε τὸ θαῦμα. Περαιστικὰ κοπάδια Πιγκοῦίνων ἐμυρσθησαν τὰς ἀκριδίας καὶ καθὼς ἦσαν πενιχασμένα λόγῳ τῆς συνεχοῦς τρικυμίας ἐπέπεσαν ἐπάνω των καὶ τὰς ἐξολόθρευσαν. Δὲν ἦσαν 5 καὶ 10, ἀλλὰ ὀλόκληρος στρατιά ἡ ὁποία ἐταξίδευε πρὸς τὰς νοτιωτέρας θαλάσσας.

Οὕτω λοιπὸν ἐσώθησαν οἱ Μορμόνοι καὶ πρὸς τιμὴν τῶν σωτήρων των, τῶν Πιγκοῦίνων, ἔστησαν ἕνα μεγάλον μνημεῖον πὺν ἔως σήμερον ἀκόμη μαρτυρεῖ τὴν εὐγνωμοσύνην των.

ΣΩΚΩ

Η ΘΡΑΙΑ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ 9 Ο. Α. ΝΠ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 29 Μαΐου ἐγένετο ἡ ἀπὸ καιροῦ ἀναμενομένη ἐπίδειξις τῆς 9ης Ο. Α. ΝΠ. Κατὰ τὴν γνώμην ὅλων τῶν παρισταμένων ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης καὶ ἡ ἐπιδειχθεῖσα προσπάθεια μεγίστη.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἔλαμεν «ἡ φωτιά κατσακηνώσεως», ἡ ὁποία ἔκλεισε τὴν ὥραία αὐ-

τήν έορτήτ και κατά τήν όποίαν ιδιαιτέραν εντύπωσιν έκαμαν τά νούμερα τών sou-boys και τών τυρολέζων, όπως και ένα διασκεδαστικώτατον νούμερον όποτελούμενον από 1, κατά περιέργων σύμπλωσιν, Χιώτην, 1 Ζακυνθινόν, τόν όποιον μερικοί όλως περιέργως ώνόμαζον Γουρου...νάκον και 1 λεβέντη τής Κρήτης. Έπίσης κατά τήν διάρκειαν τής φωτιᾶς έμάθαμε πώς ό Λύκος είναι από τά πλέον καλλίγωνα και επιδέξια εις τόν χορόν ζῶα, άποϋ μάλιστα τόν ένθουσιών κοινόν έμπιζάριζε τόν χορόν τοϋ αρχηγού τής φωτιᾶς Λύκου.

Πολύ ώραία και καλά προσηροσμένη εις τας έλληνας αντίληψεις υπήρξεν ή εξήγησις τής σημασίας τής «φωτιᾶς κατασκηνώσεως» και πάλι επιτυχημένη ή έκτέλεσις αυτής.

Κάτι όμως που έδειξε τήν πράγματι σοβαράν προετοιμασίαν τής επιδείξεως υπήρξεν ένα άπρόοπτον συμβάν εις τήν καρουζέλ τών ποδηλάτων, ό αρχηγός τής όποίας λόγω δυστυχήματος ήναγκάσθη νά διακόψη επ' όλίγον τήν αρχηγίαν... του ενώ ή καρουζέλ επιτυχέστατα έσυνεχίσθη μέχρι τέλους.

Τέλος τόν Λυκόπουλα μάς έδειξαν πώς, αν και μικρά, είναι όμως θναυστουργά:

Κι' έτσι έφύγομεν έχοντες τήν εντύπωσιν, ότι εις όλα αυτά τά παιδιά, που εργάσθησαν διό νά δημιουργήσουν κάτι τόσο καλόν, αξίζει ένα μεγάλο εύγε!

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΙΜΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Άπόσπασμα από τόν Urban Daily και δημοσιεύμενον εις τόν Scouter.

Όλοι γεροϋν, αλλά όλίγοι είναι οι έκλεκτοί, οι όποιοι άντιμετωπίζουν τόν γήρας χαρούμενοι ως σιυλοβάται

Ό Λόρδος Μπαίνιεν Πάουελ (Μπαίνιεν-Λύναμις όπως τόν έπονομάζουν), είναι μεταξύ αυτών των όλίγων, άποϋ εις τά όγδοιαιένα του χρόνια ξεκίνησε διά τήν Νότιον Άφρικήν, ή όποία κοθώς λέγει ήμπορεί νά είναι «τό τέρμα τής άνιχνεισεώς του». Αυτό λέγεται χωρίς στενοχωρίαν και χωρίς μελαγχολίαν, όπως αρμάζει εις ένα άνδρα πλήρη έτών και τού όποιου ή ζωή έχει εξευγενισθῆ εις μοναδικόν βαθμόν με τας υπηρεσίας του προς τήν νεολαίαν.

Εις αυτό τόν ταξίδι προς τόν ήλιον, θά τόν ακολουθήση ή ένθερμος συμπάθεια τής νεότη-

τος και ίσως θά τόν κάμη ίκάνον νά αιχμαλωτίση και πάλιν από τήν έντονον πληθμονήν τής ζωής, ή όποία άνήκει εις τήν νεότητα, εις τόν ταξίδι αυτό προς τήν χώραν, που πρώτη τοϋ έδωσε τήν ευκαιρίαν τής τόσοσ περιφήμου δημιουργίας του.

Διότι πράγματι ό Μπαίνιεν-Πάουελ δέν θά γηράση ποτέ, ούτε ποτέ θά φθάση εις τό τέρμα τής ζωής του. Η καρδιά του και ή ζωή του ευρίσκονται εις αυτό τόν δημιούργημα του, και ποτέ δέν θά βαρύνουν τά χρόνια, ούτε θά κατωστρέψη ό καιρός. Είναι μία ζωντανή εργασία χάριν τής άδελφωσύνης, χάριν τής φιλικής παιθαρχίας και τής ομαδικής προσπαθείας.

Ο ΕΡΜΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Ό Έρμης ευρέθη τήν 26ην Άπριλίου 1877 εντός τοϋ Ήραιου.

Ό Έρμης εικονίζεται μεταφέρων τόν Λιόνυσον, ό όποιος είχε προάρως γεννηθῆ από τήν Σεμέλην και τόν Δία. Τόν έφερε προς τας Νίμφας τής Βοιωτίας διά νά τόν αναθρέψουν κρυφά από τήν ζηλότυπον Ήραν.

Ό Έρμης διακόπτει καθ' όδόν τήν πορείαν του, διά νά αναπαυθῆ. Έθεσε δέ τό πολύπτυχον ιμάτιόν του επί κορμού δένδρου και παίξει με τόν μικρόν Λιόνυσον. Άποσπᾶ δέ τήν προσοχήν τοϋ νηπίου με ένα αντικείμενον, τό όποιον αυτός εκράτει διά τής ύψωμένης δεξιᾶς χειρός, του και προς τό όποιον τό μωρόν τείνει τό άριστερό του χέρι.

Πολλοί λέγουν, ότι τό αντικείμενον αυτό ήτο τσαμπι από στυφύλια. Άλλοι λέγουν επίσης, ότι ήτο άγγεϊον γεμάτο με κρασί. Υπάρχουν και άλλοι, οι όποιοι λέγουν, ότι ήτο ή πυρσός ή κροτάλα ή βαλάντιον γεμάτον με νομίσματα, εις δέ τόν κρότον αυτών των νομισμάτων τείνει ό Έρμης τήν ακοήν του.

Στηρίζει δέ επί τοϋ κορμού τοϋ δένδρου τόν άριστερόν του βραχίονα, επί τοϋ όποιου φέρει τόν Λιόνυσον, και κρατεί διά τής χειρός τό κηρύκεον.

Άλλά ή ύπόθεσις αυτή τοϋ έργου είναι χωρίς σημασίας, ό δέ Λιόνυσος, ό κορμός τοϋ δένδρου και τό στυφύλι είναι διά τόν Πραξιτέλην απλά άνύθραμα, εις τά όποια ό καλλιτέχνης δέν έδωσε μεγάλην προσοχήν και ή κατεργασία των είναι άτελειώτη. Μεταχειρίζεται όμως αυτά διά νά επιτύχη τόν σκοπόν του, δηλαδή νά άποτυ-

πόση τὸ ἰδεῶδες κάλλος τοῦ ἀνθηροῦ νεανικοῦ σώματος, καὶ τὸ ὅποῖον σῶμα εἶναι δι' ἡμᾶς οὐσιαστικῶς ἢ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου.

Ὁ Ἑρμῆς ἔχει ποιηθῆ ἔκ τοῦ Παρίου μαρμάρου. Αὐτὸ τὸ μάρμαρον ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν καλουμένων φωτεινῶν μαρμάρων, τὰ ὅποια εἶναι δυσκολοκατέργαστα.

Διότι τὸ ἐνυπάρχον φῶς εἰς τὸ μάρμαρον συντελεῖ εἰς τὴν μείωσιν τῶν ὄγκων καὶ ἐπιφανειῶν, οὕτως ὥστε, ἐὰν παρασταθῆ μορφή εἰς τὸ φωτεινὸν μάρμαρον, ἀκριβῶς ὅπως εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητά, ἢ μορφή εἰς τὸ μάρμαρον θὰ φανῆ πολὺ μικροτέρα. Ἡ στίλβωσις τοῦ μαρμάρου ἀποδίδει τὸ ἐνυπάρχον φῶς καλλίτερον καὶ καθαρότερον.

Εἰς τὸν Ἑρμῆν ἢ στίλβωσις τοῦ μαρμάρου ἔχει γίνεαι μόνον εἰς τὰ μέρη, τὰ ὅποια βλέπει κανεὶς παρατηρῶν αὐτὸν ἀπὸ ἔμπροσθ καὶ πλαγίως. Εἰς τὴν ῥαχίν ἢ στίλβωσις παρελείφθη. Διὰ τοῦτο δὲν ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τὸ φῶς, τὸ ὅποῖον προέρχεται ἔκ τοῦ μαρμάρου καὶ δὲν ἔχει τὴν ἐντύπωσίν του.

Ἐὰν περιεργασθῶμεν λεπτομερῶς τὸν Ἑρμῆν ἀπὸ ἔμπροσθ καὶ ἀπὸ ὀπίσω θὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἔμπροσθεν φαίνεται ῥόδινος καὶ λεπτὸς νεανίας μὲ ἰδεῶδες νεανικὸν σῶμα ἐνῶ ὀπίσθεν φαίνεται ρωμαλέος ἀθλητής.

Διατὶ ἄραγε νὰ συμβαίῃ αὐτό;

Διότι τὸ φῶς τοῦ μαρμάρου, διὰ τῆς στίλβωσεως ἀφοιρεῖ τοὺς ὄγκους καὶ μικραίνει τὰς ἐπιφανείας. Οὕτω λοιπὸν ὁ καλλιτέχνης ἔργα ζόμενος τὸ φωτεινὸν μάρμαρον, ἐὰν θέλῃ νὰ παρουσιάσῃ κάτι, ὅπως εἶναι εἰς τὴν φύσιν, πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, διὰ νὰ φαίνεται ὅπως εἶναι εἰς τὴν φύσιν. Αὐτὰ ἤμποροῦμεν νὰ παρατηρήσωμεν καὶ εἰς κάθε μέρος τοῦ Ἑρμοῦ χωριστά, εἰς τὸ μέτωπον, εἰς τὰ φρύδια καὶ παντοῦ, ὅπου ἡ ἀπομίμησις αὐτῶν τῶν μερῶν τοῦ σώματος ὑπερβαίνει τὴν φύσιν διὰ νὰ φαίνωνται ἀκριβῶς, ὅπως εἶναι εἰς τὴν φύσιν.

Ἄλλὰ τοιαύτη δημιουργικὴ ἐργασία, τοιαύτη λεπτότης καὶ καλλιτεχνία εἶναι δυνατόν νὰ τὴν ζητήσωμεν ἀπὸ ἓνα ἀπλοῦν ἀντιγραφέα, καὶ εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιάσῃ τοιαύτην ὁ ἀντιγραφεύς; (διότι ἰσχυρίζονται μερικοὶ ἀρχαιολόγοι, ὅτι ὁ Πραξιτέλης εἶναι ἀπλοῦς ἀντιγραφεύς). Βεβαίως ὄχι.

Ἡμεῖς παραδεχόμεθα τὸν Ἑρμῆν ὡς ἔργον πρωτότυπον, εὐρίσκομεν τοὺς λόγους καὶ τὰ

ἐπιχειρήματα διὰ νὰ συγκρούωμεν τοὺς ἀντιλέγοντας καὶ ἀντιφρονούντας. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ θαυμάζωμεν αὐτὸν ὡς ἔργον πρωτότυπον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου τῆς ἀρχαιότητος Πραξιτέλους, ὁ ὅποιος ἐδημιούργησεν ἰδικὴν του αὐτατελῆ σχολὴν τέχνης, τὴν σχολὴν τῆς Χάριτος.

ΠΡΟΣΟΚΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

—Ὁ «Πιγκουίνος» χαιρετίζει τὸ ὄραϊον περιοδικὸν τῶν Λυκοπούλων Καίρου: «Ὁ Λύκος». Τοῦ εὐχεται καλὸ κυνήγι.

—Αἱ ἐτοιμασίαι διὰ τὸ Αὐστραλιανὸν Τζάμπρη προχωροῦν· ἐδήλωσαν συμμετοχῆ 12.000 Πρόσοκοποι ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Ἀφρικὴν, Κεϋλάνην, Αὐστραλίαν κλπ.

—Εἰς τὸ Βέλγιον ἐωρτάσθη τὴν 15 Μαΐου ἢ 25ετηρίς τῆς ἰδρύσεως τῶν Βέλγων Προσκόπων, παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως Λεοπόλδου καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

—Εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς 50ετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τοῦ Σουέξ μετέσχον ἐνεργῶς οἱ ἐκεῖ Πρόσοκοποι, Λυκόπουλα καὶ Ὀδηγοὶ ὑπὸ τὸν ἀκούραστον ἐμπνευστὴν ἑφορὸν των Λ. Ζαφειρόπουλον. Τοὺς ἐκαμάρωσαν ὄλοι εἰς τὴν χορωδίαν των, τὴν παρέλασίν των εἰς τὸ Στάδιον, τὴν ἐπιθεώρησιν ἀπὸ τὸν Πατριάρχη, τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κλ.

—Ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς τῆς Αἰγύπτου ἐώρτασεν ἐφέτος τὴν 25ην ἐπέτειόν του. Ἐτελέσθησαν ὄραται ἐορταὶ εἰς τὸ Καῖρον καὶ τὸ Πόρτ-Σαῖδ, εἰς τὰς ὁποίας παρευρέθησαν Πρόσοκοποι καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν Προσκοπικῶν Κέντρων, Ἀλεξανδρείας, Σουέξ, Ζαζζίκ, Κάφρ ελ-Ζαζζατ κλπ.

—Ὁ Ἀρχιπρόσκοπος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὀλίγον κουρασμένος ἀπὸ τὸ ταξίδι του εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀπογοητευμένος, διότι δὲν κατώρθωσε νὰ ἐργασθῆ ἐκεῖ ὅσον ὑπέλογιζε. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέξ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφοὶ μας Πρόσοκοποι καὶ Ὀδηγοὶ εἶχαν τὴν ὄραϊαν ἰδέαν νὰ τοῦ στείλουν ἄνθη, τὰ ὅποια ἔλαβε πρῶτ-πρῶτὸ μόνις ἐξύπνησε. Τὸ εὐχαριστήριον γράμμα του δεικνύει τὴν μεγάλην του χαρὰν διὰ τὴν ἐνθύμησίν των.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ... ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τώρα που παρήλθε πλέον αυτή η δυστυχία, τώρα που καλά ή άσχημα έτελειώσαν αι εξετάσεις, τώρα σκέφθηκα κι' εγώ να σ'ας γράψω τὰ παρ' κάτω. Διαιί; Διότι απλοϊστάτα τώρα τὸ κεφάλι σας εἶναι γεμάτο ἀπὸ θεωρίας ἐπάνω εἰς τὸ σύστημα, πὸν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ ὁ καθέννας εἰς τὴν μελέτην του.

Ἔστω καὶ ἂν εὕρισκεσαι εἰς περίοδον εξετάσεων, ἔστω καὶ ἂν πρέπει νὰ καταβάλλῃς δυνάμεις περισσοτέρας ἀπὸ ἄλλοτε, δὲν πρέπει δι' αὐτὸ νὰ ἔχεις ὕψος λυπημένον, μάτια κόκκινα καὶ μάγοιλα βαθουλωμένα, αὐτὰ εἶναι σημάδια ἐνὸς κακοῦ σνοιτήματος μελέτης καὶ ὄχι ἐνὸς καλοῦ μαθητοῦ.

Πέντε ὕρους πρέπει νὰ ἔχῃς ὅπ' ὕψιν σου ὅταν καταστρώνης τὸ πρόγραμμα τῆς μελέτης σου.

- 1) Προσοχὴ εἰς τὴν τροφήν σου
- 2) Τὸ πλέον κύριον σημεῖον : ὁ ὕπνος.
- 3) Προφύλατε τὰ μάτια σου.
- 4) Ἐργάσου μεθοδικῶς.
- 5) Μάθε νὰ ξεκουράζεσαι.

Καὶ τώρα ἄς ἐξηγήσωμεν τοῦ καθενὸς τὸ δίκαιον.

1) Προσοχὴ εἰς τὴν τροφήν σου.

Πολὺ μεγάλην σημασίαν ἔχει τὸ ζήτημα αὐτό. Μάθε νὰ τρώγῃς εἰς ὥρας κανονικὰ καὶ πολλὰς φορὰς τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὀλίγον. Καὶ αὐτό, διότι τὰ μεγάλα γεύματα σκοιίζουν τὸ μυαλό. Μὴ ξεχνᾶς, ὅτι ἡ τροφή σου πρέπει νὰ εἶναι θρεπτικὴ πολὺ, διότι ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἐξαντλεῖ περισσότερον ἀπὸ τὴν χειρωνακτικὴν. Μία ὥρα πρυγματικῆς μελέτης ἀντιστοιχεῖ εἰς τρεῖς ὥρας παιγνίδι. Ἡ τροφή σου ν' ἀποτελεῖται ἀπὸ κρέας, αὐγά, γάλα, χόρτα καὶ ὅτι ἄλλο πέπτεται εὔκολα. Μὴ ξεχνᾶς ὅτι τὰ γλυκὰ εἶναι μιά πολύτιμη τροφή κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν. Ἀπόφυγε τὰ διεγερτικὰ, καφέ, κακάο κλπ.

2) Τὸ πλέον κύριον σημεῖον : ὁ ὕπνος.

Εἶναι πιθανὸν νὰ θελήσουν νὰ σοῦ ἐπιβάλουν ὠρισμένους κανόνες ὑγιεινῆς. π.χ. «ξύπνα ἐνωρίς καὶ κοιμήσου ἐνωρίς...» Ἄν εἶσαι ἀπὸ ἐκείνους, πὸν διαβαζοῦν πλέον εὔκολα τὸ βράδυ, μὴ ἀκούσης τίποτε, χρησιμοποίησε αὐτήν τὴν φυσικὴν σου τάσιν. Πρὸ παντὸς ὅμως μὴ ξεχνᾶς τὸν ὕπνο σου. Πρέπει νὰ κοιμᾶσαι τοῦλάχιστον 6 ὥρες.

3) Προφύλατε τὰ μάτια σου.

Μία καλὴ συνήθεια εἶναι τελειῶνων κάθε

σελίδα νὰ σηκῶνης τὰ μάτια σου. Ἔως ὅτου νὰ γυρίσῃς τὸ φύλλον τὸ ὀπτικόν σου πεδῖον θὰ ἔχῃ ἀμέσως ἀλλάξει καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι μία πραγματικὴ ἀνάπαυσις. Συνείθισε νὰ ἔχῃς ἕνα βάζο μὲ πράσινα φύλλα ἐμπρὸς σου. Τὸ πράσινον ξεκουράζει πολὺ.

4) Ἐργάσου μεθοδικά.

Μόνος πρέπει νὰ διαλέξῃς τὴν μέθοδον τῆς μελέτης σου. Ἄν νομίζῃς, ὅτι μόνος σου διαβάξεις καλλίτερα μὴ παρασυρθῆς καὶ διαβάξῃς μαζί μὲ ἄλλους. Ἄλλως κάμε μίαν παρέαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ βασιλεύῃ ἀπόλυτος πειθαρχία καὶ ὅπου ὁ καθέννας θὰ εἰξεύρη νὰ σέβεται τὸν καιρὸν τῶν ἄλλων καὶ τὸν ἰδικόν του.

Μὴ παραμελῆς καμμίαν ἀπὸ τὰς φυσικὰς σου ἰκανότητας. Ἡξεύρεις ὅτι τὸ ὑποσυνείδητόν μας ἐργάζεται τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου μὲ ὅ,τι μᾶς ἀπάσχολεῖ προτοῦ κοιμηθῶμε. Δι' αὐτὸ πρὶν κοιμηθῆς εἶξε μίαν ματιὰν εἰς ὅ,τι ἐδιάβασες ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐπίσης κάθε βράδυ ἐταίμασε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης, αὐτὸ θὰ σὲ βοηθήσῃ εἰς τὸ ν' ἀρχίσῃς τὴν δουλειάν σου εὐκολώτερα καὶ γρηγορώτερα.

5) Μάθε νὰ ξεκουράζεσαι.

Εἶναι ἀπολύτως ἀποδεδειγμένον, ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ξεκουράζεσαι 10' μετὰ δίωρον μελέτην παρὰ μίαν ὥραν μετὰ κολύωρον διάβασμα. Κατ' αὐτὰ τὰ διαλείμματα μὴ σκέπτεσαι τὸ διάβασμά σου, μὴ ὀμιλῆς δι' ὅ,τι ἐδιάβασες ἢ δι' ὅ,τι πρόκειται νὰ διαβάσῃς. Ξεκουράσου μὲ ὅποιον τρόπον σ' εὐχαριστεῖ περισσότερον. Πάντως μὴ ξεχνᾶς ὅτι τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς μελέτης σου πρέπει ν' ἀποφεύγῃς τὰ πολλὰ sports.

Ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ ν' ἀρχίσῃς καὶ νὰ τελειώσῃς τὴν ἡμέραν σου εἶναι ἕνα καλὸν ψυχρὸν λουτρόν.

**

Καὶ τώρα ἔκανες ὅλα αὐτὰ, ἐδιάβασες. Ἐφτασεν ἡ μεγάλη ἡμέρα. Τότε πρέπει νὰ δώσῃς μεγαλυτέραν προσοχὴν, κυρίως τότε πρέπει νὰ εἶσαι τέλεια ὁ κύριος τοῦ ἐαυτοῦ σου.

Τὸ προηγούμενον ἀπόγευμα διασκέδασε καὶ τὸ βράδυ κοιμήσου ἐνωρίς μετὰ ἕνα ἐλαφρὸν φαγητόν. Μόλις ἐξηπνήσῃς, μόλις πατήσῃς τὸ δεξιὸν σου πόδι (φέρνει γοῦρι) εἰς τὸ πάτωμα τραγοῦδα, τραγοῦδα ἕναν εὐθύμον σκοπὸν καὶ μὴ σκέπτεσαι διόλου τὰς εξετάσεις σου, σκέψου ὅτι ὅλα ἐτελειώσαν πλέον καὶ ὅτι ἀπὸ αὔριον θὰ ἀρχίσῃς μίαν νέαν ζωὴν ἐπάνω εἰς τὸ πρό-

γραμμα πού σὺ ὁ ἴδιος θὰ διαλέξεις, σκέψου ὅτι παρήλθον αἱ δυσκολίαι καὶ δὲν σοῦ μένει παρὰ ἡ εὐχαρίστησις νὰ γράψῃς καὶ ἄ.

Μὴ σκέπτεσαι ποτὲ ὅτι ἤμπορεῖς ν' ἀποτύχῃς, μὴ σκέπτεσαι ὅτι ἔχεις τράν, σκέψου ὅτι εἶσαι τυχερός, καὶ ἄφησε τὴν τύχην σου νὰ σε βοηθήσῃ.

Διασκευὴ Π.

ΟΣΤΡΑΚΑ

Εἰς τὴν Ἀθλητικὴν Ἐκθεσίν τοῦ Ζαπείου εἶδομεν ἓνα σωρὸν ἀπὸ ὄστρακα μαζεμένα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ ἐκδρομικοῦ σωματείου «Φίλοι τῆς Ἀκτῆς». Τί λέγουν οἱ συλλέκται Ναυτοπρόσκοποι καὶ Λυκόπουλα; δὲν ἐξήλευσαν; δὲν εἶναι ἓνα εὖμορφον στόλισμα τῆς γωνίως των μίᾶ συλλογῆ ὄστράκων; Ἄς μὴ χάνουν εὐκαιρίας, τώρα πού θ' ἀρχίσουν αἱ θαλάσσιαι ἐκδρομαί των. Τὸ φθινόπωρον κάθε ἐνωμοτία νὰ ἔχη τὴν συλλογὴν τῆς.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἐνας Σκῶτος κάποτε ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀφοῦ ἐκέρδισεν ἀρκετὰ χρήματα, ἐσκέφθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Σκωτίαν, ὅπου ἔμεναν καὶ τ' ἀδελφία του.

Ἐγγραψε λοιπὸν εἰς τ' ἀδελφία του τὴν ἀπόφασίν του, καὶ τοὺς παρήγγειλε νὰ τὸν περιμένουν εἰς τὴν προκυμαίαν. Οὕτω καὶ ἔγινε. Μόλις ἔφθασε τὸ καράβι εἰς τὴν Γλασκώβην, οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀνέβησαν χαρούμενοι νὰ τὸν υποδεχθοῦν. Ἐκεῖνος ὅμως εὐθύς ἐξεπλάγη, διότι καὶ οἱ δύο του ἀδελφοὶ εἶχαν πελώριες γενειάδες, ἐνῶ αὐτὸς τοὺς εἶχεν ἀφίσει ἀμούστακα παληκάκια.

— Γιατί, βρε παιδιά, τέτοια γένεια; ἠρώτησε τέλος πάντων ὑστερα ἀπὸ τὴν πρώτην ἐκπληξίν.

— Μά, ἀδελφούλη, ἀπήντησαν ἐκεῖνοι, ἐξέχασες, ὅτι ὅταν ἔφυγες διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἐλ. ἦρες ὅλα τὰ ξυροφάκια μαζί σου;

Ἐνας Σκῶτος κάποτε ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅταν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ἠλεκτρικὸν εἰς τὴν Ὀμόνοϊαν, ἐνῶ ἀνέσυρε τὸ μινιῆλι του ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ ἔπεσε μία δραχμὴ. Ἦρχισε λοιπὸν νὰ ψάχνῃ καὶ ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ἐγύρευε τὴν δραχμὴν του. Τέλος, ἀφοῦ ἐβαρέθηκε πλέον

ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς ἓνα ἀστυφύλακα μὲ τὴν παράκλησιν εἶναι τυχὸν εὐρεθῆ ἡ δραχμὴ νὰ τοῦ ἐπιστραφῇ.

Ἐπέρασαν 8 χρόνι, καὶ ὁ Σκῶτος κατὰ τύχην ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀμέσως λοιπὸν ἐτράβηξε διὰ τὴν θέσιν, ὅπου ἄλλοτε εἶχε χάσει τὴν δραχμὴν του.

Κατὰ σύμπτωσιν ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ σημεῖον ἐξετελοῦντο ἔργα ὁδοποιίας ὡς καὶ διορθῶεις τοῦ ἐδάφους πρὸς τοποθέτησιν διαφόρων γραμμῶν.

Ὁ Σκῶτος μόλις εἶδε τοὺς ἐργάτας νὰ σκάπτουν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, τοὺς ἐπλησίωσε καὶ μειδιῶν τοὺς εἶπε :

— Μὰ τὴν ἀλήθεια, παιδιά, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον διὰ μίαν παλιοδραχμὴν νὰ κάμνετε τόσην φασυρίαν.

ΣΩΚΩ

Μίαν ἡμέραν ἓνας Ἴρλανδὸς ἐπῆγε νὰ ψαρέψῃ εἰς τὰς ὄχθας ἑνὸς ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔφημιζετο ὅτι εἶχε πολλὰ ψάρια. Ἐβγαλε λοιπὸν ἀπὸ τὸ καλάθι του τὰ σύνεργα. Μὰ ὅταν ἦτο ἔτοιμος ν' ἀρχίσῃ τὸ ψάρευμα, μία δυνατὴ βροχὴ ἤρχισε νὰ πέφτῃ. Βλέπων μίαν γέφυραν ὄχι καὶ πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν θέσιν πού ἐκάθητο, ἐπῆγε ἀπὸ κάτω διὰ νὰ προσφυλαχθῆ ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ ἤρχισε νὰ ψαρεύῃ ἄσιν χωρὶς νὰ βρέχεται. Ματαίως ὅμως. Ἐπερίμενεν ὥρας χωρὶς νὰ πιάσῃ τίποτε. Κατὰ τύχην ἓνας ἀνθρώπος διερχόμενος ἀπὸ τὴν γέφυραν εἶδε τὸν Ἴρλανδὸν καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ θέσις δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ ψάρευμα, καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀλλάξῃ θέσιν. Καὶ τότε ὁ Ἴρλανδὸς ἀπήντησε. «Σκέπτομαι, ὅτι αὐτὴ ἡ θέσις εἶναι ὑπέροχη, διὰ μίαν τέτοιαν βροχερὴν ἡμέραν διὰ τὰ ψάρια, τὰ ὁποῖα ἔρχονται νὰ τῶ ἀπὸ τὴν γέφυραν διὰ νὰ φυλαχθοῦν ἀπὸ τὴν βροχὴν». Τότε ὁ ἀνθρώπος ἔσκασε εἰς τὰ γέλια καὶ ἀπεμακρύνθη, ἐνῶ ὁ Ἴρλανδὸς ἀπορῶν τὸν παρετήρει μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα.

Σ.

ΟΝΕΙΡΑ

Ἐνῶ εἰομιάζω τὰ πράγματά μου διὰ τὴν Κέρκυραν, εἰς τὸν νοῦν μου περνοῦν χίλιες δυὸ σκέψεις διὰ τὴν ὥραϊαν αὐτὴν νῆσον τῶν Φαιάκων, ἡ ὁποία ἔχει ἀρκετὰ μεγάλην ἱστορίαν.

Οἱ Φράγκοι, οἱ Ἑλλετοί, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ἴτα-

λοι και πολλοι άλλοι λαοι έχουν περάσει από τὸ ὄραϊον αὐτὸ νησί, και έχουν ἀφίσει ὁ καθείς τὰ ἴχνη του...

Ἄνυπομονῶ πάτε θὰ ξεκινήσωμεν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ὄραϊαν Κέρκυραν μετὰ τὰ υπέρροχα τοπεῖα, διὰ νὰ τὰ ἴδω εἰς τὴν πραγματικότητα. Πόσον πτωχὰ μοῦ φρίνονται αὐτὰ πού γράφουν τὰ βιβλία διὰ τὴν Κέρκυραν. Δὲν εἶναι διέλου ἱκανὰ νὰ δώσουν ἕστω και μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν, μπροστὰ εἰς τὸ ἀληθινὸν μεγαλεῖον...

Καὶ νὰ τώρα πού εὐρισκόμεθα εἰς τὸ καταστρώμα τοῦ καραβιοῦ και πηγαίνομεν εἰς τὸ ὄραϊον νησί. Αἱ ὄραι περνοῦν ἀργὰ δι' ἐκείνους πού ἀνυπομονοῦν... Μετ' ὀλίγον ἐνύκτωσε και ἐπέσαμεν νὰ κοιμηθῶμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ὁ καθείς ἐβλοεῦθη ὅσο καλλίτερα ἤμποροῦσε, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι ἐκοιμήθησαν, διὰ πολλοὺς λόγους. Ἐκαμε ἀρκετὴ δροσιὰ πού θὰ τὴν ἐπεθύμουν πολλοὶ Ἀθηναῖοι τὸ καλοκαίρι... Ἐγὼ, τέλος, ἀφοῦ ἐχώθη κἀτω ἀπὸ μίαν βάρκαν, μαζί με πολλοὺς ἄλλους, ἐκοιμήθη...

Τὸ παράξενον εἶναι, ὅτι εἶδα και ὄνειρον. Εἶδα, ὅτι ἤμην εἰς τὴν Κέρκυραν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ἐνετῶν, και οἱ Ἐνετοὶ ἔκαμαν μίαν ἐπιδρομὴν ἐναντίον τῶν κατοίκων, σφάζοντες ἀλύπητα τὰ γυναικόπαιδα. Ἦτο μία χειμωνιάτικη νύκτα. Ἐκαμε φοβερὸν κρύον, και τὸ σκοτάδι ἦτο τόσον πυκνὸν πού δὲν ἐβλεπες οὔτε μισὸ μέτρο ἐμπροστὰ σου. Ξαφνικὰ ἤκουσα θόρυβον και ἐπετάχθη ἀπὸ τὸ ζεστὸν κρεββάτι μου νὰ ἴδω τί συμβαίνει. Δὲν ἐπρόφθασα νὰ καλοσηκωθῶ και μία σκιά, κρατοῦσα ἕνα σπαθὶ πού ἐγυάλιζεν εἰς τὸ σκοτάδι, ἐπετέθη ἐναντίον μου. Δὲν ἐπρόφθασα ν' ἀμυθῶ και μοῦ ἔδωσε μίαν σπαθίαν εἰς τὸ κεφάλι... Ἐξύπνησα!

Ὁ διπλανός μου μοῦ ἔδωσε μίαν καρπαζίαν και ἤκουσα νὰ μοῦ λέγη:

— Ξύπνη, περνοῦμε τὸν Ἴσθμόν.

Ἡ φωνὴ του μοῦ ἐφάνη ὡς νὰ ἤρχετο ἀπὸ πολὺ μακρυὰ. Ἐκαμα νὰ ἀνασηκωθῶ και γκάπ κτύπησα τὸ κεφάλι μου εἰς τὴν βάρκαν. Εἶχα ξεχάσει ὅτι ἐκοιμώμην κἀτω ἀπὸ τὴν βάρκαν. Και τότε ἔφαγα εἰς τ' ἀλήθεια τὴν σπαθίαν ἀπὸ τὸν Ἐνετόν, πού εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου.

Σ⁹.

ΔΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΤΑ ὄραϊα ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΘΟΥΝ

Διατί πρέπει τὰ ὄραϊα πράγματα νὰ τελειώθουν; Εἰπέ μου, Reuillet, διατί;

Ἄγαπῶ τὴν κατασκήνωσιν ἄγαπῶ τὴν ζωὴν τῆς κατασκηνώσεως.

Τὴν ψυχικὴν δύναμιν ἢ ὁποία ἐλευθερώνεται και τὴν φυσικὴν δύναμιν ἢ ὁποία ἀποκτᾶται.

Ἄγαπῶ τὸ τραγοῦδι τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὸ τραγοῦδι τῶν ὁδηγῶν, και τὴν φωνὴν τοῦ γρούλου ἢ ὁποία ἐνώνεται μετὰ τὴν φωνὴν τῶν δαιμονίων.

Ἄγαπῶ τὸν βαρὺν τόνον ὁ ὁποῖος ἐνώνεται μετὰ τοὺς υαϊδρούς.

Αὐτὸ τὸ σοβαρὸν και αὐτὴν τὴν ἀφροντισίαν.

Αὐτὴν τὴν βαθειὰν καμπάναν, ἢ ὁποία φωνάζει. Αὐτὰς τὰς γελαστὰς φωνάς, αἱ ὁποῖαι ἀπαντοῦν. . .

Ἄγαπῶ αὐτὰ, Reuillet, και ἐπίσης τὰ χρώματα.

Ὅλα τὰ χρώματα ἀπὸ τῆς κόκκινης, γαλάζιης, κίτρινης γραβάτης, τὰ ὁποῖα ἀποσπῶνται ἐπάνω εἰς τὸν γαλάζιον οὐρανόν, ἐπάνω εἰς τὸν ἄσπρον δρόμον, ἐπάνω εἰς τὰ πράσινα φύλλα.

Αὐτὰ τὰ ζωηρὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα συγκροῦνται και ἀποκροῦνται.

Αὐτὸ τὰ χρώματα τὰ πλέον γλυκὰ, τὰ ὁποῖα ἐλκύονται και συγχωνεύονται...

Και ἐπίσης ὁ ἀέρας, ὁ ὁποῖος περνάει, ὁ ὁποῖος περνάει τόσον ἀπαλὰ ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπό μας ὅταν, ξεπλωμένοι ἐπάνω εἰς τὰ ἀχυροστρώματά μας, προσπιθοῦμεν νὰ ἀποκοιμηθῶμεν.

Αὐτὸ τὸ φύσημα, τὸ ὁποῖον εἰσβάλλει κἀτω ἀπὸ τὴν σκηνὴν μετὰ τὴν δροσιὰν τοῦ ἔξω και τὴν μυρωδιὰν τῆς νύκτας.

Περνάει ὡς ἕνα χάδι, και ὅταν ἔχει περάσει, δὲν μένει, κἀτω ἀπὸ τὸ λινὸ τῆς σκηνῆς, παρὰ ἢ κανονικὴ ἀναπνοὴ τῶν ἀποκοιμισμένων συντρόφων, ἕνας ἀναισθηναγμός, μία λέξις προφερομένη εἰς τὸ ὄνειρον..., ὁ θόρυβος τῶν ἀχυροστρωμάτων τὰ ὁποῖα κινεῖνται...

Μὰς ἔρχεται τότε ἡ ἐπιθυμία νὰ πηδήσωμεν ἔξω ἀπὸ τὴν σκηνήν, νὰ βγοῦμε μέσα εἰς τὴν νύκτα.

Μὰ δὲν βγαίνομεν.

Δὲν ξυπνώμεν αὐτίς, αἱ ὁποῖαι κοιμῶνται. Μένομεν ξεπλωμένοι, ἀκίνητοι ἐπάνω εἰς τὰ ἀχυροστρώματα, ἕως ὅτου ἡ ἀνατολὴ χρωματίζει μετὰ τὸν γαλῆζο ὀρίζοντα.

Και τότε, ξυπόλητοι μέσα εἰς τὴν δρόσον, πη-

γαίνεμεν νά θαυμάσωμεν τὸ ξύπνημα τοῦ κόσμου καὶ εἶναι ἡ πρωϊνὴ μας προσευχὴ ὁ χαίρεισμός πρὸς τὴν ἡμέραν.

Ἄγαπῶ αὐτά, Reuillet.

Καὶ ἐπίσης ἡ βροχὴ, ἡ ὁποία πέφτει μὲ μεγάλα σταγόνες, ἡ ὁποία πλημμυρίζει τὰ φύλλα καὶ ἡ ὁποία κυλάει ἐπάνω εἰς τὴν σκηπὴν, ἐνῶ τὰ σώματά μας ξεκουράζονται, κάτω ἀπὸ τὴν στέγην, τόσον ὠραῖα ἐγκαταλελειμένα, ναυουρισμένα ἀπὸ τὸν μονότονον ἦχον τῆς καταγίδος, ἡ ὁποία ἀπομακρύνεται...

Διατί πρέπει τὰ ὠραῖα πράγματα νά τελειώσουν;

Εἰπέ μου, Reuillet, διατί;

ΠΛΗΣΙΑΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἄνθρωπε! Ὄταν εἶσαι στενοχωρημένος, ἀπηλπισμένος, ὅταν δὲν θέλεις πλέον τὴν ζωὴν σου, δὲν ἀγαπᾷς κανένα, κανένας δὲν εἶναι ἀρκετὰ φίλος σου διὰ νὰ τοῦ εἴπῃς τὰ παράπονά σου, ἔχεις σκεφθῆ ποτὲ νὰ ἀποτανθῆς καὶ νὰ τὰ εἴπῃς εἰς τὴν Φύσιν,

Ἡ Φύσις, ἡ ὁποία εἶναι ὡς μία μητέρα δι' ὅλους μας, ἔχει πάντοτε μίαν παρηγορίαν ἔτοιμον, πάντοτε ἡμπορεῖ νὰ σοῦ ὀλιγοστέψῃ τὴν λύπην ἢ καὶ νὰ σοῦ τὴν ἰατρύση ἐντελῶς.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐξετάσῃς τὸν ἑαυτὸν σου ὅταν θὰ εὐρεθῆς ἐνώπιόν της, καὶ νὰ ἀνοιξῆς τὰ μάτια σου διὰ νὰ ἴδῃς ὅλα τὰ κάλλη της, νὰ μὴ σοῦ διαφύγῃ κανέν.

Πήγαινε ἢ πρωτὶ-πρωτὶ ἢ ὅταν δύῃ ὁ ἥλιος καὶ εἰπέ της τὰ παράπονά σου. Ἄλλὰ μόλις τὰ εἴπῃς διώξέ τα μακρὰν, κύτταξε γύρω σου! Ἴδὲ τὰ λουλούδια, τὰ πουλιά! Ἄκουσε τὰ χίλια τραγούδια τῶν ἐντόμων καὶ τῶν πουλιῶν. Κύτταξε τὸν ἥλιον ποὺ ἀνεβαίνει ἢ ποὺ χάνεται καὶ ποὺ χρωματίζει ὅλα τὰ γύρω του μὲ ἕνα φῶς ποὺ ἀλλάζει εἰς κάθε στιγμὴν, ποὺ περνᾷ. Κύτ-

ταξε συνεχῶς. Μὴ ἀφήνεις τὰς σκέψεις σου νὰ σὲ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν Ἄνοιξιν τῆς ζωῆς, καὶ θὰ ἴδῃς, ὅταν φύγῃς, ἂν δὲν ἐγεννήθῃ καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου ἡ Ἄνοιξις.

ΠΩΣ ΕΙΣΗΧΘΗ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ἈΜΕΡΙΚΗΝ

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ὁ Προσκοπισμὸς ἰδρύθη κατὰ πρότερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰσῆχθη ἀπὸ ἕνα ἀσήμαντον περιστατικὸν ποὺ εἶναι ἄξιον περιγραφῆς.

Ἐνας Ἀμερικανὸς ἐργοστασιάρχης, ὁ ὁποῖος εἶχε χάσει τὸν δρόμον τοῦ μέσα εἰς τὴν πυκνὴν ὀμίχλην τοῦ Λονδίνου, συνήντησεν ἕνα Πρόσκοπον, ὁ ὁποῖος ἀμέσῳ προσεφέρθη νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ξένον, ὅπου ἐκεῖνος ἤθελε καὶ ὁ ὁποῖος εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ δὲν ἐδέχθη οὐδὲ τὸ παραμικρὸν φιλοδώρημα παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τοῦ πλουτοῦ Ἀμερικανοῦ.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς προθυμίας καὶ τῆς ἀφιλοκερδείας ἐπροξένησε τόσῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸν Ἀμερικανόν, ὥστε εὐθὺς ὡς οὗτος ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως ἐκεῖ σώματος προσκόπων.

Σήμερον ἕνα μικρὸν ἄαλμα, παριστῶσα ἕνα βόνασον, ἠγέρθη εἰς τὸ Gilwell Park ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς ζῶσα μαρτυρία τῶν αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα ἐν ἑκατομμύριον Ἀμερικανῶν Προσκόπων αἰσθάνονται ἔναντι τοῦ ἀγνωστοῦ παιδιοῦ τοῦ Λονδίνου, τὸ ὁποῖον ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν τῆς διαδόσεως τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ
ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

	Λογ.
Όργανισμός Σ. Ε. Π.	10.—
Τὰ πρῶτα βήματα . Πῶς νὰ γίνῃς Πρόσκοπος Γ' τάξεως	2.—
Βιβλίον Προσκόπου Β' τάξεως	5.—
Βιβλίον Προσκόπου Α' τάξεως	14.—
Ό Προσκοπισμός ὑπὸ R. P. J. Sevin	25.—
Ό Δρόμος πρὸς τὴν Ἐπιτυχίαν τοῦ Ἀρχιπροσκόπου	20.—
Υποδειγμα ἐτησίου προγράμματος ομάδος	6.—
Πῶς νὰ ἐδρεύῃς ομάδα, ὑπὸ Α. Μπενάκη	3.—
Όργανισμός Λυκοπούλων	6.—
Τὸ βιβλίον τῶν Λυκοπούλων, ὑπὸ Ἀρχιπροσκόπου	6.—
Ἐγχειρίδιον ἡλιοθεραπείας, ὑπὸ Κ Μελά	1.—
Διεθνῆς ᾠδὴ Προσκόπων (μουσικὴ)	5.—
Προσκοπικὴ Ἑχώ, ἐπίσημον ὄργανον ΣΕΠ. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ	60.—
Πιγκουῖνος	30.—

ΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Γέλοι πλατύγυροι	110.—
Υποκάμισα χακί	100.—
Παντελόνια χακί ἐξ ἐρέας	140.—
Κάλτσες μάλλιναί χακί	40.—
Κάλτσες μάλλιναί βαθυκύανοι διὰ Ναυτοπροσκόπου	45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρπης	50.—

ΣΤΟΛΗ ΛΥΚΟΠΟΥΛΩΝ

Μπε. ἑδες βαθυκύανοι	48.—
Φανέλαι βαθυκύανοι μάλλιναί	135.—
Παντελόνια χακί ἐξ ἐρέας	130.—
Κάλτσες χακί μάλλιναί	35.—

Σ Η Μ Α Τ Α

Τρίφυλλα πύλων ἐπάργυροι	4.—
ἐπίχρυσαι	5.50
Ταινίαι πύλων ἐπάργυροι	3.—
ἐπίχρυσαι	5.50
Τρίφυλλα κομβιοδόχης ἐπάργυροι	4.—
ἐπίχρυσαι	5.50
Ἀστέρες ὑπηρεσίας 1—10, 15 καὶ 20 ἐτῶν	5.—
Ἀστέρες βλῦθμῶν	2.—
Ἀστέρες Λυκοπούλων	2.—
Σήματα κομβιοδόχης Λυκοπούλων	4.—
Πτυχία εἰδικότητος	3.—

Ε Ν Τ Υ Π Α

Μητρώα Ὁμάδων	50.—
Αιτήσεις κατατάξεως	0.30
Βιβλία κινήσεως Ἐνωμοτιῶν	14.—
Δελτία ταυτότητος Προσκόπων	1.50
Ἀξιοματούχων	3.—
Πτυχία Γ', Β' καὶ Α' τάξεως	2.—
Πίνακες πτυχίων εἰδικότητος, ἑγχρωμοί	6.—

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

Κορδόνια σαλπίγγων	70.—
Κουβάδες ἐξ ἀδιαβρόχου	20.—
Κοντοὶ Προσκόπων	14.—
Πτυάρια	50.—

Σημαῖαι καὶ σφραγίδες ἐπὶ παραγγελίᾳ.

—Χορηγήσεις εἰδῶν γίνεται ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ τῆς ἀξίας των.
 —Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαι ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀξίας των.

—Ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ι. Παπαϊωάννου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης.

—Τὰ ἔξοδα αὐσκευασίας καὶ ἀποστολῆς ἐπιβαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια. — Τονώνει τὰ ούλα. —

Θεραπεύει τὰς άφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος, τὰς
οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL - FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπεύει τὴν
τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ